

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 344/2022
07.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Никитовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 25/20 од 13.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 815/21 од 13.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Немање Никитовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 25/20 од 13.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 815/21 од 13.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 25/20 од 13.09.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну јој се урачунава време проведено у полицијском задржавању од 48 сати почев од 18.08.2019. године до 20.08.2019. године, по решењу ПС Чајетина ЛС 83/19 од 18.08.2019. године.

На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. став 1., 2. и 7. Кривичног законика према окривљеној је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде и одређено је да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати судски пашал у износу од 6.000,00 динара и трошкове кривичног поступка оштећенима ББ и ВВ у износу од 107.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом

принудног извршења, као и да надокнади трошкове кривичног поступка насталих пред ОЈТ и ВЈТ у Ужицу и Вишег суда у Ужицу, чија ће висина бити одређена накнадно, посебним решењем, док су оштећени ББ и ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парнични поступак

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 815/21 од 13.12.2021. године делимичним усвајањем заједничке жалбе окривљене АА и њеног браниоца, преиначена је првостепена пресуда, само у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљена је због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју јој се урачунава време проведено у полицијском задржавању од 48 сати почев од 18.08.2019. године до 20.08.2019. године, док су жалбе ВЈТ у Ужицу и у преосталом делу заједничка жалба окривљене и њеног браниоца, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Немања Никитовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Према наводима захтева, окривљена је стављена у неповољнији положај, у правноснажној пресуди с обзиром да је суд, након што је из чињеничног описа датог у оптужном акту изоставио бланкетне одредбе члана 34. став 1., 178. став 1., 179. став 1. тачка 4) ЗОБС-а на путевима, налазећи да нису у узрочно последичној вези са насталом незгодом, у изреци пресуде навео да је разлог преласка возила окривљене на десну страну коловоза неприлагођена брзина, док је у оптужном акту наведено да је разлог преласка возила на леву коловозну траку, посматрано из правца кретања возила којим је управљала окривљена, што окривљена није била оспособљена да управља моторним возилом, због чега није правилно проценила правац продужног кретања возила, а не неприлагођена брзина. Оваким поступањем, суд је према ставу браниоца, повредио идентитет оптужбе и пресуде. Поред тога, бранилац истиче да у оптужном акту није тачно парафразирао законски текст како основног, тако и

квалификованог облика кривичног дела, за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом, као и бланкетног прописа из члана 42. ЗОБС-а на путевима, а првостепени суд је у изреци пресуде извршио измене чињеничног описа у погледу поступања окривљене, на који начин је такође повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене АА, истицао је у жалби изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу К 25/20 од 13.09.2021. године, а Апелациони суд у Крагујевцу је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 815/21 од 13.12.2021. године, је за свој став дао јасне и довољне разлоге (страна 4., други и четврти пасус образложења), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

По налажењу Врховног касационог суда, правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљене АА. Ово, имајући у виду да су у односу на окривљену битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном акту тужиоца и у изреци пресуде, те да постоји истоветност чињеничног описа радње извршења кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датом у оптужници тужиоца. При томе, суд је у чињеничном опису кривичног дела утврђеном у изреци пресуде извршио измену, изостављањем бланкетних прописа из члана 178. став 1., 179. став 1. тачка 4) ЗОБС-а на путевима, налазећи да нису у узрочно последичној вези са насталом незгодом, као и одредбу члана 34. став 1. ЗОБС-а на путевима, јер је возило којим је управљала окривљена након проласка кривине сишло са коловоза, услед дестабилизације и губитка контроле над возилом, која измена је повољнија за окривљену.

Самим тим, измене чињеничног описа кривичног дела у изреци побијане пресуде, по оцени овог суда, нису извршене на штету окривљене, већ је суд у пресуди само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру прецизираног оптужног акта тужиоца.

Како је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које је окривљена оглашена кривом, то су неосновани наводи браниоца којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У вези са истакнутом повредом закона, бранилац надаље у захтеву указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, наводећи да окривљена није могла бити оглашена кривом због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, јер изрека пресуде не садржи сва битна обележја тог кривичног дела, као ни битна обележја бланкетне диспозиције из члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима.

Чланом 289. став 1. Кривичног законика прописано је кажњавање учесника у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, а ставом 2. прописано је кажњавање онога ко се не придржава саобраћајних прописа и тиме угрози железнички, бродски, трамвајски, тролејбуски, аутобуски саобраћај или саобраћај жичаром тако да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, док је ставом 3. прописано кажњавање учиниоца ако је дело из ст. 1. и 2. овог члана учињено из нехата,

Чланом 297. став 4. Кривичног законика прописано је кажњавање учиниоца, ако је услед дела из чл. 289. став 3, 290. став 2, 291. став 2. и 295. став 3. овог законика наступила смрт једног или више лица.

Чланом 42. став 1. ЗОБС-а на путевима прописано је да је возач дужан да брзину кретања возила прилагоди особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и терета, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја.

У чињеничном опису кривичног дела за које је окривљена АА оглашена кривом изреком правноснажне пресуде, јасно су наведене радње окривљене, које се састоје у томе што је у време, у месту и на начин описан у изреци те пресуде, „као учесник у саобраћају у својству возача моторног возила, непрописном вожњом угрозила јавни саобраћај и довела у опасност живот и тело људи, услед чега је наступила смрт једног лица, при чему је била способна да схвати значај свога дела и могла да управља својим поступцима....поступајући супротно одредби члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима, брзину кретања није прилагодила особинама и стању пута – оштрој и непрегледној кривини удесно гледано из њеног смера кретања, наносима нечистоће и песка на коловозу, већ се кретала брзином од најмање 30 км/час уместо прилагођене брзине од највише 20 км/час, услед чега се супротно одредби члана 35. став 1. ЗОБС-а на путевима, возилом није кретала десном страном коловоза у смеру кретања, већ је возилом прешла на супротну страну пута, иако је била свесна да оваквом вожњом може довести у опасност живот и тело људи, али је олако држала да до тога неће доћи или да ће то моћи избећи, а истовремено је била свесна да оваквом непрописном вожњом може доћи до повређивања људи са тешким телесним повредама, па и смрти неког лица, али је олако држала да овако тешка телесна последица неће наступити....те је дошло до силаска возила са коловоза, а потом се преврнуло на кров услед чега је сада покојна ГГ, која је седела на месту сувозача.....задобила тешку телесну повреду опасну по живот....од које је преминула.... а била је свесна да је њено дело забрањено...“

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљена оглашена кривом, како објективна обележја која се односе на радње окривљене, тако и субјективна обележја дела која се

тичу свести и воље окривљене за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела. При томе, без утицаја је на постојање предметног кривичног дела у конкретном случају, околност да у изреци пресуде није наведен цео законски текст бланкетне одредбе из члана 42. став 1. ЗОБС-а на коју се позива бранилац у захтеву, обзиром да из изреке правноснажне пресуде, произилазе сва битна обележја те одредбе односно поступање окривљене супротно наведеној одредби.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева, бранилац износи своје тумачење законских одредаба, што представља повреду члана 440. ЗКП, док наводима којима оспорава разлоге пресуде, цитирањем одређених делова правноснажне пресуде бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наводима којима истиче да другостепени суд није узео у обзир поједине жалбене наводе указује се на повреду члана 460. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде чланова 440. и 460. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић